

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: I. Țurcan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Galina Stratulat
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală
Mariana Pitic

judecând cererea de recurs declarată de către Grecu Vasile,
 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grecu Vasile
 împotriva Consiliului municipal Chișinău, cu privire la obligarea eliberării
 autorizației de schimbare a destinației încăperii nelocativă în încăpere locativă și
 repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, prin care s-a
 respins apelul declarat de Grecu Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
 Centru, mun. Chișinău din 9 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 2 septembrie 2016, Grecu Vasile a depus o cerere de chemare în judecată
 împotriva Consiliului municipal Chișinău, cu privire la obligarea eliberării
 autorizației de schimbare a destinației încăperii nr. 17 din XXXXX, mun. Chișinău,
 din încăpere nelocativă în încăpere locativă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 5 iulie 2016, s-a adresat
 Consiliului municipal Chișinău cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat eliberarea
 autorizației de schimbare a destinației încăperii nr. 17 din XXXXX, mun. Chișinău,
 din încăpere nelocativă în încăpere locativă, cu atribuirea destinației locativă-
 locuibilă. În respectiva cerere, reclamantul a subliniat că, la 6 mai 1992, a fost

angajat în cadrul Penitenciarului nr. 4 din or. Cricova, fiindu-i acordată de către Instituția Penitenciară o odaie de serviciu la adresa: or. Cricova, XXXXX, odaia nr. 17, unde locuiește până la moment. Anterior în odaia menționată au locuit alți colaboratori. După angajarea în cadrul Direcției trupelor de pază, supraveghere și escortare al Departamentului Instituției Penitenciare al Ministerului Justiției, a fost luat la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor de trai în temeiul pct. 20 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri ai RSSM nr. 405 din 25 noiembrie 1987, iar la 20 aprilie 1994, comandantul unității militare în care activa, a înaintat Primăriei Cricova demersul nr. 104 din 20 aprilie 1994, prin care a solicitat atribuirea unui lot de teren pentru construcția casei de locuit.

În continuare, Grecu Vasile a punctat că, la 13 noiembrie 2000, precum și la 23 martie 2009, a instalat telefonie fixă în odaia nr. 17 din XXXXX, iar la 25 noiembrie 2013, la solicitarea sa, a fost întocmit Raportul de expertiză tehnică nr. 1051 privind starea apartamentului resistemizat. Așadar, potrivit expertizei, încăperea poate fi exploatată ca încăpere locuibilă.

Prin urmare, la 18 decembrie 2013, în bază Raportului de expertiză tehnică nr. 1051 și a demersului nr. 104 din 20 aprilie 1994, reclamantul s-a adresat Consiliului or. Cricova cu o cerere prealabilă nr. 05-6/344, solicitând schimbarea destinației odăii nr. 17 din XXXXX mun. Chișinău din încăpere nelocativă în încăpere locativă, cu perfectarea actelor necesare pentru eliberarea ordinului de repartiție. Astfel, la 24 decembrie 2013, reclamantul a primit un răspuns cu nr.05-5/1414, emis de secretara Consiliului or. Cricova, prin care s-a refuzat în expunerea în privința cerințelor indicate mai sus.

În aceeași ordine de idei, în luna ianuarie 2014, Grecu Vasile a înaintat Primarului or. Cricova și secretarului Consiliului or. Cricova o cerere, cu privire la includerea pe ordinea de zi a ședinței Consiliului a cererii prelabile nr. 05-6/344 din 18 decembrie 2013, cu emiterea unei decizii, la caz. Prin răspunsul nr. 05-5/131 din 29 ianuarie 2014, i-a fost refuzat în satisfacerea cerințelor înaintate.

Reclamantul a considerat răspunsul nr. 05-5/131 din 29 ianuarie 2014 ca fiind formal, iar, în consecință, la 12 februarie 2014, a depus la Primarul or. Cricova și secretarul Consiliului or. Cricova o cererea prealabilă nr. 05-6/26, prin care a cerut anularea refuzului indicat mai sus și schimbarea destinației încăperii din speță, cu emiterea unei decizii în acest sens. În mod corespunzător, prin răspunsul Primarului or. Cricova nr. 05-5/240 din 3 martie 2014, reclamantului i-a fost comunicat că cererea prealabilă nr. 05-6/344 din 18 decembrie 2013 urmează a fi inclusă pe ordinea de zi la ședința următoare a Consiliului or. Cricova.

Totodată, s-a învederat că, la ședința Consiliului or. Cricova din 17 aprilie 2014, pe lângă explicațiile formulate în formă scrisă, a solicitat și examinarea posibilității atribuirii în proprietate privată a odăii nr. 17 din XXXXX, în care a

locuit permanent timp de 15 ani, din anul 1992 până în prezent. Ulterior, la 10 iulie 2014, reclamantul a primit decizia Consiliului or. Cricova nr. 4/10 din 3 iulie 2014 „Cu privire la cererea prealabilă a cet. Grecu Vasile privind schimbarea destinației încăperii nr. 17 din subsolul blocului locativ din str. XXXXXXXX, or. Cricova”, prin care i-a fost refuzat în satisfacerea pretențiilor înaintate. Iar, la 16 iulie 2014, reclamantul a recepționat răspunsul Consiliului or. Cricova nr. 05-5/815 din 16 iulie 2014, fiindu-i comunicat că odaia nr. 17 din XXXXX, are destinație tehnică și nu corespunde cerințelor sanitare.

Astfel, prin cererea prealabilă din 9 august 2014, adresată Consiliului or. Cricova, reclamantul a solicitat anularea deciziei menționate, depunând ulterior și cererile nr. 20 din 2 iunie 2014 și nr. 29 din 29 iulie 2014, la care nu a primit nici un răspuns. Respectiv, la 9 august 2014, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului or. Cricova la Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, prin care a cerut anularea deciziei nr. 4/10 din 3 iulie 2014, dar și obligarea Consiliului or. Cricova să adopte actele solicitate. În acest sens, pârâtul din litigiul menționat, a insistat că doar Consiliul municipal Chișinău este în drept să elibereze autorizația de schimbare a destinației pentru încăperea nr. 17, în conformitate cu punctele 4 și 28 din Regulamentul privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306 din 30 martie 2000.

În baza acestor circumstanțe, reclamantul a susținut că autorizația cerută urmează a fi eliberată de către Consiliul municipal Chișinău.

Grecu Vasile a solicitat instanței de judecată obligarea Consiliului mun. Chișinău să-i elibereze autorizație de schimbare a destinației încăperii nr. 17, din XXXXX, mun. Chișinău și anume, din încăpere nelocativă în încăpere locativă, precum și repararea prejudiciului moral cauzat prin refuzul tacit de adoptare a unei decizii privind eliberarea actelor solicitate în mărime de 30 000 lei (f. d. 2).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Consiliul municipal Chișinău, fiind citat legal, nu a formulat o referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată (f. d. 25).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 9 noiembrie 2016, s-a respins acțiunea ca neîntemeiată (f. d. 129, 134 - 139).

Împotriva acestui act de dispoziție, Grecu Vasile, prin intermediul avocatului stagiar Sardari Marin, a declarat apel în termenul prevăzut de lege (f. d. 155). În apărarea sa, Consiliul municipal Chișinău nu a depus o referință.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 4 aprilie 2017, a respins apelul declarat de Grecu Vasile și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 9 noiembrie 2016 (f. d. 167 – 174).

La 20 mai 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 4 aprilie 2017 (f. d. 175).

La 20 iulie 2017, Grecu Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, solicitând casarea integrală a acesteia și hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 9 noiembrie 2016, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că atât instanță de fond, cât și instanța de apel, au examinat cauza civilă în lipsa reprezentantului său, Sardari Marin. De fapt, s-a arătat că, la 4 aprilie 2017, reprezentantul său s-a aflat în imposibilitate de a se prezenta sau de a înștiința instanța de judecată despre imposibilitatea de a se prezenta în ședința judiciară. Or, la data respectivă, avocatul stagiar Sardari Marin nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, fiind internat în spitalul nr. 8 din Ucraina, or. Lvov, din cauza unui accident rutier grav ce a avut loc la 31 martie 2017.

În esență, Grecu Vasile a explicat că avocatul său urma să prezinte la ședința de judecată din 4 aprilie 2017 mai multe înscrisuri, care demonstrează că imobilul din litigiu se află pe teritoriul or. Cricova, este în proprietatea Primăriei or. Cricova și se află la balanța ultimei, fiind dat în gestiune economică Regiei Comunal Locativă Cricova. Așadar, recurentul a susținut că instanțele judecătorești inferioare nu au atras în proces persoanele respective, iar hotărârile acestora au fost adoptate cu privire la drepturile acestor persoane.

Un alt motiv de casare a deciziei contestate constă în faptul că instanța de apel nu a verificat și nu a răspuns într-un mod detaliat la argumentele apelantului cu privire la atragerea în proces a persoanelor sus menționate, ceea ce încalcă garanțiile unui proces echitabil prevăzut la articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La 11 august 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Consiliului municipal Chișinău, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d.).

Până la ședința de examinare a recursului, intimatul nu a depus o referință, prin care să-și exprime punctul de vedere.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În procedura de filtru, completul de judecată a constatat că decizia integrală a instanței de apel din 4 aprilie 2017 a fost expediată în adresa părților la 20 mai 2015

(f. d. 175), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. De fapt, deși recurentul a invocat că a primit copia de pe decizie la 1 iunie 2017, nu a reușit să probeze primirea corespondenței la adresa acesteia. Totuși, în lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu a putut determina cu precizie momentul, când a fost comunicată hotărârea motivată.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar având în vedere data expedierii actului contestat (20 mai 2017), instanța de judecată a stabilit că recursul declarat de Grecu Vasile la 10 iulie 2017 este depus în termenul prevăzut mai sus.

În același context, materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs. La fel, a fost stabilit că argumentele recurentului se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 1 noiembrie 2017, recursul declarat de Grecu Vasile a fost considerat admisibil spre examinare în fond (f. d. 208).

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurentul și intimatul au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

În subsidiar, în parag. 26 – 27 din decizia Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și

de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grecu Vasile este întemeiat și urmează a fi admis, cu dispunerea casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători, pentru motivele ce succed.

Instanța de recurs notează că raportul juridic dedus judecății vizează cererea de chemare în judecată depusă de Grecu Vasile împotriva Consiliului municipal Chișinău, cu privire la obligarea eliberării autorizației de schimbare a destinației încăperii nr. 17 din XXXXX, mun. Chișinău, din încăpere nelocativă în încăpere locativă și repararea prejudiciului moral (f. d. 2).

Instanța de recurs observă că, atât prima instanța (f. d. 129, 134 - 139), cât și instanța de apel (f. d. 167 - 174), fiind investite cu judecarea prezentei pricini, au hotărât că sunt neîntemeiate capetele de cerere, cu privire la obligarea eliberării autorizației de schimbare a destinației încăperii nelocativă în încăpere locativă și repararea prejudiciului moral, respingând cererea de chemare în judecată, dar și cererea de apel.

La adoptarea acestor soluții, instanțele ierarhic inferioare au reținut circumstanțele de fapt prezentate de Grecu Vasile în cererea de chemare în judecată. Mai mult, instanțele au reținut că Grecu Vasile nu dispunea de ordin de repartitie la instalarea în odaia nr. 17 din subsolul blocului locativ din XXXXX, iar potrivit scrisorii Primăriei or. Cricova nr. 05-5/815, expediată acestuia la 16 iulie 2014, ultimul a fost informat despre faptul că imobilul respectiv are destinație tehnică și nu corespunde cerințelor sanitare conform normelor. Totodată, s-a arătat că utilizarea în scopuri locative a subsolului se află în contradicție și cu normele de securitate al Legii nr. 267-XII din 9 noiembrie 1994, privind apărarea împotriva incendiilor și Hotărârea Guvernului nr. 1159 din 24 octombrie 2007, cu privire la aprobarea Reglementării tehnice „Reguli generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova” RT DSE 1.01 – 2005 (f. d. 173).

În subsidiar, instanțele de judecată au stabilit că încăperea din litigiu este proprietatea Republicii Moldova, iar apelantul nu a prezentat probe, care ar confirma că acest imobil se află la balanța Consiliului municipal Chișinău. Prin urmare, acțiunea a fost formulată față de un pârât necorespunzător (f. d. 173).

Pentru a soluționa această cauză civilă, instanța de apel a aplicat punctele 3, 18, 22 din Regulamentul privind autorizarea funcționării și schimbării destinației construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 306 din 30 martie 2000.

La caz, Grecu Vasile a criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017 în baza articolului 432 alin. (2) lit. a), c), alin. (3) lit. d) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În baza limitelor impuse de art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit învederează că recurentul s-a plâns de faptul că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în lipsa apărătorului său, care din motive de sănătate a fost în imposibilitate de a se prezenta în ședința judiciară din 4 aprilie 2017. Mai mult, instanțele judecătorești nu au răspuns la argumentele sale cu privire la atragerea în proces a Primăriei orașului Cricova și Regiei Comunal Locativă Cricova, ceea ce încalcă garanțiile unui proces echitabil prevăzut la articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În apărarea sa, Consiliul municipal Chișinău nu a depus referință.

Analizând argumentele expuse în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa avocatului a condus la încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat lui Grecu Vasile de articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În sensul art. 75 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat.

Instanța de recurs reține constatările Curții Europene a Drepturilor Omului din cauza *Airey v. Irlanda (nr. 6289/73) din 9 octombrie 1979* ca relevante speței actuale. Așadar, pentru prima dată, în parag. 26, Curtea Europeană a stabilit că, deși articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană nu conține o clauză similară din articolul 6 parag. 3, lit. c) din Convenție, cu privire la faptul că acuzatul are dreptul la asistența unui apărător, totuși uneori poate obliga statul să prevadă o asemenea asistență a unui avocat în proceduri civile, atunci când o astfel de asistență se dovedește indispensabilă pentru accesul efectiv la un tribunal, fie este impusă în mod expres prin lege sau din motive de complexitate a procedurii judiciare sau a cauzei civile.

În esență, Colegiul judiciar reliefă că urmează de verificat dacă participarea recurentului Grecu Vasile în lipsa unui avocat în fața instanței de apel ar fi fost eficace, în sensul că acesta ar fi putut să-și prezinte cazul în mod corespunzător și în mod satisfăcător, pentru a nu admite o eventuală încălcare a articolului 6 parag. 1 din Convenția. Suplimentar, acest control depinde în mod direct de circumstanțele particulare a cauzei (a se vedea *cauza Airey*, citată mai sus, parag. 24, 26). Totodată,

recurentul în calitate de protagonist principal în această procedură, ar trebui să beneficieze de întreagă gamă de măsuri de protecție care decurg din principiul contradictorialității, egalității în drepturile procedurale și disponibilității (a se vedea cauza *Andrejeva v. Letonia*, 18 februarie 2009, parag. 101).

Aplicând aceste garanții caracteristice unui proces echitabil la circumstanțele cauzei respective, instanța de recurs notează că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2017, s-a dispus prezentarea apelului desfășurat cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază până la 7 martie 2017, ora 10.00 (f. d. 144 – 145).

În aceeași ordine de idei, Colegiul lărgit reține că recurentul Grecu Vasile și-a apărut interesele personal în prima instanță, iar, la 10 ianuarie 2017, a hotărât să încheie, cu avocatul stagiar Sardari Marin, un contract de asistență juridică nr. 30s, fiind eliberat mandatul seria MAS nr. 042230 din 10 ianuarie 2017 (f. d. 149). Astfel, conform acestui act de reprezentare, avocatul stagiar Sardari Marin a fost împuternicit să acorde asistență juridică în prezenta cauză civilă la Curtea de Apel Chișinău în conformitate cu articolul 81 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, la termenul de judecată din 7 martie 2017, avocatul stagiar Sardari Marin a depus cererea de apel motivată (f. d. 150 – 153), fiind primită în procedură prin încheiere protocolară și fixată ședința de judecată pentru examinarea acesteia la 4 aprilie 2017, ora 12.00 (f. d. 155 – 156).

În plus, potrivit recipisei din 16 martie 2017, reprezentantul recurentului s-a prezentat suplimentar la Curtea de Apel Chișinău pentru a lua cunoștințele cu materialele cauzei (f. d. 162).

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs subliniază că recurentul Grecu Vasile și avocatul acestuia, Sardari Marin, nu s-au prezentat și nici nu au comunicat motivele neprezentării la ședința de judecată din 4 aprilie 2017 (f. d. 157, 165). Așadar, instanța de apel a dispus posibilă examinarea cauzei civile în ordine de apel în lipsa participanților la proces, întrucât a fost respectată procedura de citare legală a acestora (f. d. 166).

Totuși, din analiza cererii de recurs, rezultă că avocatul stagiar Sardari Marin s-a aflat spitalizat în urma unui accident rutier în Ucraina, or. Lvov, în perioada din 31 martie 2017 – 14 aprilie 2017. Deși, la judecarea recursului este interzis de a administra noi dovezi în baza articolului 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată relevă că excepția de la regula generală se referă doar la acelea înscrisuri noi care pot confirma încălcări ale normelor de drept procedural, cu condiția că participanții la proces demonstrează că au fost în imposibilitate să le prezinte la examinarea pricinii în instanța de apel.

Astfel, circumstanțele invocate de recurent și stabilitate mai sus de instanță, se atestă prin pașaportul lui Sardari Marin (f. d. 185), extrasul din Cartela bolnavului

de staționar nr. 3542 din 14 aprilie 2017, eliberat de Spitalul Clinic nr. 8 din or. Lvov (Ucraina) (f. d. 186) și extrasul din Fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 7149 din 25 aprilie 2017, eliberat de Institutul de Medicină Urgentă din mun. Chișinău (f. d. 187). Mai mult, acestea au un caracter incident și decisiv asupra soluționării juste a cauzei civile.

Din aceste raționamente, Colegiul lărgit constată că, într-adevăr, reprezentantul lui Grecu Vasile, avocatul stagiar Sardari Marin, s-a aflat în imposibilitate de a se prezenta sau de a înștiința instanța de apel despre imposibilitatea de a se prezenta la ședința judiciară din 4 aprilie 2017.

Mai mult, instanța de recurs ia act de faptul că avocatul recurentului a dorit să prezinte în fața instanței de apel mai multe probe, care ar confirma în viziunea acestuia împrejurarea că imobilul din litigiu se află pe teritoriul or. Cricova, este în proprietatea Primăriei or. Cricova și se află la balanța ultimei, dar și este dat în gestiune economică Regiei Comunal Locativă Cricova. Or s-a încercat de a demonstra că atât hotărârea primei instanțe din 9 noiembrie 2016, cât și decizia instanței de apel din 4 aprilie 2017, au fost adoptate cu privire la drepturile acestor persoane neatrase în procesul judiciar (f. d. 180).

De asemenea, Colegiul lărgit observă argumentele recurentului în susținerea admiterii recursului, conform cărora acesta nu a putut prezenta înscrisurile menționate mai sus în instanța de fond din cauză că nu a avut un avocat, iar în instanța de apel avocatul acestuia s-a aflat în imposibilitate de a participa la ședința judiciară din 4 aprilie 2017, când s-a examinat cererea de apel a cauzei sale. În plus, nu există dubii cu privire la situația că Grecu Vasile și-a angajat un avocat în ordine de apel în vederea apărării dreptului său la o locuință de către o persoană abilitată și calificată în materie juridică. Cu atât mai mult cu cât prima instanța i-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Pe baza celor prezentate, instanța de recurs constată că recurentul Grecu Vasile nu a reușit să-și prezinte în mod efectiv punctul său de vedere în fața instanței de apel, ceea ce constituie o violare a articolului 6 parag. 1 din Convenție. Cu toate acestea, situația în care avocatul stagiar Sardari Marin a fost implicat într-un accident rutier, fiind internat în spital, atestă că instanța de apel nu i-a asigurat un proces echitabil lui Grecu Vasile din cauza unor circumstanțe extraordinare, care nu au putut fi determinate la acel moment și nu-i poate fi imputată acesteia.

În continuare, Colegiul judiciar observă că instanța de apel nu a răspuns în decizia sa din 4 aprilie 2017 la argumentul apelantului cu privire la aplicarea articolului 62 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă. Așadar, în viziunea lui Grecu Vasile, instanța de apel urma să decidă dacă prima instanța a examinat corect cauza civilă fără atragerea în proces a Consiliului or. Cricova și Întreprinderea

Comunal Locativă or. Cricova, în gestiunea cărora se află încăperea nr. 17, din XXXXX (f. d. 153).

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată relevă că observația indicată de apelant și descrisă mai sus cerea o motivare specifică și explicită din partea instanțelor ierarhic inferioare, însă instanța de apel a omis să dea o asemenea explicație. Cu privire la acest aspect, instanța de judecată notează că, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a constatat în mod frecvent încălcări ale articolului 6 parag. 1 din Convenție, în special în cauzele care ridicau probleme cu privire la motivarea hotărârilor judecătorești (a se vedea *Fomin v. Moldova*, 11 octombrie 2011, parag. 31 și 34; *Mitrofan v. Moldova*, 15 ianuarie 2013, parag. 54; *Lebedinschi v. Moldova*, 16 iunie 2015, parag. 31, 36; *Nichifor v. Moldova*, 20 septembrie 2016, parag. 30). Astfel, constatările de mai sus în sine ar putea fi o bază suficientă pentru stabilirea încălcării articolului 6 parag. 1 din Convenție.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Per ansamblu, instanța de recurs constată că pe de o parte imposibilitatea întemeiată a avocatului stagiar Sardari Marin de a se prezenta în ședința judiciară din 4 aprilie 2017 în vederea reprezentării intereselor lui Grecu Vasile, iar pe de altă parte motivarea insuficientă a deciziei de către instanța de apel, constituie niște erori judiciare care nu pot fi corectate de instanța de recurs, atât timp cât recurenții doresc să prezinte circumstanțe de fapt noi în faza de apel. Or, în conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

În consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Grecu Vasile, de a casa decizia instanței de apel și de a restitui pricina spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii este necesar de ținut cont de cele expuse și în dependență de cele obținute de emis o hotărâre legală, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Grecu Vasile.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 4 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grecu Vasile împotriva Consiliului municipal Chișinău, cu privire la obligarea eliberării autorizației de schimbare a destinației încăperii nelocativă în încăpere locativă și repararea prejudiciului moral, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic